

Marionett, målning av Jan-Anders Eriksson.

Faller inte för emaljens frestelser

Emaljen tycks vara en stor frestelse för många konstnärer i norr. Det beror kanske på att det finns en kollektivverkstad i Örnsköldsvik, möjlig att utnyttja för alla konstnärer norröver. Dessutom är emaljen med sina glänsande ytor betraktad som en genväg för många som vill nå kommersiella framgångar. Just glansigheten tycks locka till en viss ytlighet och därmed också till en dekorativ uttunning av innehållet i målningarna.

En som verkligen inte faller för frestelsen att vara dekorativt inställsam är Jan-Anders Eriksson som visar både målningar och emaljer i sin utställning i Tornhuset i Luleå.

Jan-Anders Eriksson är för övrigt representrad på en stor nordisk emaljutställning som just nu visas i Danmark. Det är en utställning som också undviker det ytdekorativa.

Jan-Anders Erikssons emaljer är precis som hans målningar beskrivningar av mänskliga tillstånd; motiven må sedan heta I regnskogen eller Astronauterna.

Det som träder fram på målningarna och emaljerna är figurer som letar efter fäste och riktning. Också i de rent nonfigurativa emaljerna finns ett avståndstagande till det dekorativa. Färgskalan är begränsad, ytglansen mattad.

I sina målningar arbetar Jan-Anders Eriksson på samma sätt. Bara någon gång tar han till de förföriska skiktmåleriet och mellanfernissorna som ger en fuktig

konst 20/1 -90

Galleri Tornhuset
Jan-Anders Eriksson
Målningar, emaljer

lyster åt färgytorna. I huvudsak är färgerna mycket torra och utan några tonövergångar.

På en målning är färgen delvis bortskrapad efter torkningen (Delegation).

Jan-Anders Eriksson målar på ett starkt personligt sätt. Det är en kompromisslöshet som inte låter sig inlemmas i några bestämda skolor eller riktningar. Den som ofta vandrar på utställningar och för det mesta möter ekon av andra konstnärer och andra stilar hos varje enskild målare känner en stark sympati för Jan-Anders Erikssons måleri just därför att det så lite liknar ett annat måleri.

Naturligtvis finns där beröringspunkter med huvudriktningarna i det moderna europeiska måleriet men samtidigt är det något solitärt över Jan-Anders Eriksson.

Han kan någon gång, med sitt symbolfyllda språk, ibland paradoxalt nog påminna lite om Hans Viksten, en annan av de särpräglade svenska målarna i vår tid.

För vad är det annat än en sorts Vikstenparafra som det som Jan-Anders Eriksson gjort i målningen Roddaren, en liten människofigur i båt under himlens skarpa klo.

STIG CARLSSON

Följa John, målning av Jan-Anders Eriksson.